

מסורת הש"ס

(א) וּבִ"ק קטן: (ב) וּסְטוּה
יֵא. ע"ש, (ג) גִּירְסַת רֶש"ל
אִינִי וְהֵא, (ד) וַיְבָרֵךְ לֵא.
(ה) לְפִי מ. וּמִסְחִים יֵא:
(ו) לְפִי מ. וַיְבָרֵךְ מו:
קִידוּשִׁין י. נִדָּה מִדָּ:

תורה אור השלם

1. ואיש כי ישכב את
אשה שכבת זרע והוא
שפחה נחפזת לאיש
ותפדה לא נפדתה או
חפשה לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי לא
חפשה; ויקרא יט כ
2. וכי יחד איש על רעהו
להרגו בערמה מעם
מזבחי חקצנו למות:

3. וְיָדָה יַעֲקֹב יְהוָה וְיִבְרָא
עֲשׂוֹ מִן הַיְּשָׁרָה וְיִבְרָא
צֶדֶק בְּרֹאשֵׁיהֶם כִּי כֹס
4. לֵךְ יְהוָה לֵאמֹר
סוּר מִמּוֹרָד אֵינִי שָׁמַע
בְּקוֹל אֲבִי וּבִקְלִי אֲמַע
יִסּוּר אֲחִי וְלֹא יִשְׁמַע
אֱלֹהִים: דְּבִירִים כ"ח
5. וְשִׁפְטוּ הָעֵדָה כִּי
הִמָּכָה וּבִן גֹּאֲלֵהֶם עַל
הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה:
וְהִצְלוּ הָעֵדָה אֶת הָרִצָּח
מִן גֹּאֲלֵהֶם וְהִשְׁכִּיבוּ
אֶת הָעֵדָה אֶל עֵיר
מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר גָּס שָׁקָה
יִשָּׁב בָּהּ עַד מוֹת הַכּוֹחַ
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר מִשָּׁח אֶת
כְּשֵׁם הָעֵדָה:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה קנאה וכו'
שיקבל אביה את נישתו
עין וימות דף קט ע"א
נרש"י ד"ה קטנה שהשיאה
ובקידושין דף מג ע"ב
נרש"י ד"ה היא ואמיה
ובקידושין דף י ע"א חוס'
ד"ה ומקבל:

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין סט.

בִּידוּעַ שָׂאן 15 גוּמֵיִם. וְאִם דִּמְשַׁמֵּעַ דִּקְטָן כִּידוּעַ שָׂאן לוֹ
גוּמֵיִם מֵשׁוּם דְּלֵאמָּו מוֹלִיד וּכְן כִּפ' אֵין בֵּין הַמּוֹלֵד (וְהַיִּס)
יִפְּ לֵה: וְזֶה מוֹרֵת הַיּוֹלֵד בֵּין גְּדוּלָּה בֵּין קִטְעָה וּפְרִיךְ קִטְעָה כִּת
יִלְדָּה הִיא מֵאִי קוֹשִׁיָּה הֵא אֲמַרְנָי לִקְטָן כְּשֶׁמִּשְׁמַעְתִּין דְּרוּרֹת הַרְשָׁאוּת
הֵי מוֹלִידָא לֵה: שִׁינָּה כִּי שִׁינָּה כִּי לִיבֵר 156

ש אתה צריך לחזור
אם לא קמן אי אתה
ע שאין לו גואלין
לי אלא איש בן ט'
לביאה מניין ת"ל
מוליד כתבואה שלא
חזוקיה תנא וכו' יויד
אין קמן מזיד ומוזרע
יטמא משמך דהאי
רדתיב י"ן יויד יעקב
שמעאל בן ולא אב
בתר דאייתי שתי
לקוף וקן מי איכא
א"ר ברוספדא: כל
אינו אלא ג' חרשים
מקמן דלייתי שתי
לד

[illegible]

שערות והיא מתעברת: והא' אכן מן עד שיקף. אבל בג' חדשים
דמלי ורבי כדפסדאף אשמעינן מליי אע"ג דלא הקיף ונפקא לן
ר' הירא לקרותא א' עד ג' חדשים ש"מ אפי' אשמו היתא יולדת
ומילתא נפטר כל אדם מדין סורר ומורה דהא ראי' לקרותא אב
ספק מן הראשון ספק מן האחרון אם הוכר עוברת לב' חדשים
לא לאחרון לא היה ניכר לשלם ימיה: ויל' בפר דבא. להכי רב
ציה ראי' דאוליין בחר רוב נשים שילדות לט' וזו עוברת ניכר
נשום האי טעמא דראי' לריות אז ביולדת לו' ואת אמרת ר'א' בחר
ורוב של חדש. שהיה חדש שעבר מלא ור"ח ביום ל"א וזה שאמר
בבא. דלישנא דעבדי דטעו בעבורא דירחא אחרי' מרפין לכהדומיהו
ואמר שנים אשון עדותן מכונות ליום אחד: דא' אכן נמי חנינא
ללא עליה לאשון קדושין אבל לא מידע אמת דאין מעשה קטנה
כל אביה את גיטה: ומייבין עליה משום אשם איש. אם קבל אביה
טעמא משכב הסחסון כעליון. כבר פירשמו ב' ד' מיתות (ולש' דף
ע' ע' חמש שסבב עליו אבל פסוחה מתה שלש הנא עליה גבדוה
יון אפילו נגע וז' דנוגע בנדה אינו אלא ראשון לטעמאה ואינו טעמא
יון קדוש אביה ואמר רבן א' האש אולנת בתמורה עד שמכנס
לחופה אינה אולנת אע"ג דגבולה כיון שנכנסה לחופה אע"פ שלא נבעלה
היה צעין וכל שאין לה ביאה אין לה חופה: בא עליה אחד מן
מות (דף סה.) כי תהיה לאיש וז' (ויקרא כג) כיון שנבעלה לפסול לה
חייבין עליה משום אשם איש וקס"ד חייבין מימה ואמר ונמזיד:

אחמער רחמנא איז. ולא כתיב ואם אין לו גואל מאי טעמא דכתיב
יש אלא משום דכתיב ואם דמשמע פעמים שיש לי יורשים ולהכי
מביא איש ללמדך איש הוא דליכא נפקוקי שמא יוליד בנים שנמנהגין
אינק ראוי להפיקו קרן שלו ולתמו לבסוף עד שמדע שאין לו
ירשאים ואל הכניז ר' חנוך פארט שו

ואמר רחמנא איש
עליו אם יש לו גואלין
צריך לחזור עליו ביי
איתביה אביי יאיש א
שנים ויום אחד שר
ואיש א"ל יש לו ואינו
הביאה שליש דמי דבי
איש איש מוזר ומזרע
אל' לו מרדכי לרב
מוזר לישנא בשבולי
גויד ויהא תנא דבי ר'
הכי דמי אילימא דאי
שערות ואוליד מקמי
שהות כולי האי והא
ימיו של בן סורר ומור
בלבד אלא לאו דאי
שערות ואוליד מקמי
קמן מוליד לא לעול
דאקיף זקן ודקא קש
במערבא בן ולא
כל ימיו של בן סורר
שתי שערות ועד שיה
חדשים אע"ג דלא
קאמר משמיה דרב
א"ר שבת יולדת לש
ניכר לשליש ימיה לכ
עוברא ניכר לשליש
דבר יהושע אמר ליה
ושפטו העדה והצילו
א"ל וברגי נפשות לא
ואחד אומר בגי' ערות
ואי ס"ד לא אמרינן וי
דקא מבחשו האדרי א
עברי דמעו בעיבורא
יבת שלש שנים ויום
עליה משום אשת אי
נישאת לכהן אוכלת
ואם בא עליה אחד

ועזרת שראוי להיות העוזר ניכר אם היה צא על יאסאש משהביט
 א: מיטער: ביקף. אשמוענין ממנ' דמפטר אפי' ממחר להקיף מק
 ו' יאשעאלא דבי ר' יאשעאלא וזא ואלא הראוי להפטר אב: ש"ס. מדלא קרי
 שבעה איו ניכר בפחות מנ' חדשים דאי לשלש ימים ניכר בתרי' ו
 שפסוקא מינה לאשא שלא שמהא אחר צעלה ג' חדשים ונאשא ונחשב
 לשלש לשנתי האחרון ודאי מן הראשון דשפילוי היא עמידה לילד
 ונחשב מנ' חדשים: ויחי פגדו. לרזו לזכות ואזן ממני למפטרקיה
 ויבוא ולא מפטר עד שראוי לקרותא אב ביולדת לט' כרוב נשים: בי
 ג' פגור שהשדא שגבר חקר וחשב ר"ח מיוס ל': ואי לא אולנין כבד
 קטעטנין בהר יומא לא טעא אלא האי דוקא ג' אמר ויחי דא
 חר רבנא קטעטנין: משהביט ב' אב אמר אביה לאחא
 ליוס: קנאש. לירשע וליטמא לה וללאח נבט וצלא חליה וצלבד *
 וירשעיה מיש אחד וצא עליה איז אחר: וטעמא אב בועל. נדנהה
 איהא חתמיו כענינו צא וצ שמעמא אורלין ופסקין אפילו ג'
 איו כענינו נדה אלא כענינו נדה ואין משכבו טעמא אפילו אורלין ומ
 גילס ואפילו נגע וי"ש דאיו מטמא משכב בלא נגיעה: נאשא לכפן.
 חופה (כחיות ט'): וזו אם נכנסה לחופה אורכלת אבל פחותה מן אפילו נכנס
 וצולת לאחא בלא ביאה תליא מיתלא אלא בחופה מינה לראיה ל
 פסולין. כגון כחי חלל נתין וממזר עשאה חללה ופסקה כדאמרין ל
 נקלה: ופי' פקודה מתיש שראוי קטנה ואינה בת עושין. חתי

ימיו"ר עממאל גרוד נהגה ונחנדה ורדעמטע טעורות ואלס נעלס שטאר רעד, אלס אל טעלע
 נעמאל דער נעלס רעד (י"ט ע"ה) ¹ לעטא טעכטער חתונה בעליון. מחנך של נעלס רעד נעמאל
 נעכטס רעד ונעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד
 אחר חתונה נעכטס רעד. אלס חתונה נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד
 ורדעמטע טעורות ואלס נעלס שטאר רעד, אלס אל טעלע נעמאל דער נעלס רעד (י"ט ע"ה) ²
 נעכטס רעד ונעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד נעכטס רעד

בת יום אחד שמעמלה בנדחה
דלאו ביאה היא, אבל בת שלש
שלין משכנו של בועל נדה חזר
(לעיר נה) וכעיר קדושין יי.
(לעיר נה) בא עליה אחד

עין משפט
ור מצות

ו' א מ"י פ"ח מהלכות גולה
הל' ו' סמג עשין עג
(סו"ת פ"י שסו):
ז ב ג מ"י פ"ו מהל'
תמרים הלכה ו' סמג
לחיון רב:

מוסף רש"י

[illegible][illegible][illegible]

תהיה זכה לרכוש מיטות
ועלמא לעומאח ערב, תשום
ס יאכ העומאח (יבמות 11)
ס וכלס אלס אוכלין ומשקין
בחרומה עד שחכנס לחיפה
לפסול לה פסלה (נדה 10)

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones